bi'kere
bikere_
bikere_

06
31 Temmuz
2015/6 Cuma
3 TL (k.d.v. dahil)
K.K.T.C 3.5 TL

ONBEŞ GÜNDE

BİKERE mizah

ISSN 2149-4142

OLAYLARA ÇİZGİLİ BAKIŞ

Mustafa Yıldız
mistikyildiz@hotmail.com

Suruç'da 32 gencin ölümüyle sonuçlanan vahşetin ardından klasik, alışık, bildik, açıklamalar geldi...

Basında sansürün kaldırılışın 107. yılı trajikomik olayların gölgesinde kutlandı. Aralarında Twitter, Facebook ve Google'n de bulunduğu birçok sitenin girişi yavaşlarken, yine birçok haber sitesine girişim engellendi. Ayrıca Basın İlan Kurumu(BİK) tarafından, ulusal ve yerel 39 gazeteye ilan durdurma cezası verildi.

Savaşın en acı yüzünü çocuklar görüyor. Yine en çok çocuklar bedel ödüyor.

Türkiye'de 4 kişiden 3'ü evlenmek için borçlanıyor.

İzmir Sahilevlerinde 6.000 bin metrekare alanda yüzlerce ağaç kesildi.

Ziraat Mühendisleri odası İstanbul Subesi 600 bin çiftçinin üretimden çekildiğini. 10 yılda 27 milyon dekar arazinin tarım dışı kaldığını açıkladı.

LAHEY'DE Uluslararası Hayvan Hakları Mahkemesi kuruluyor. Mahkeme türleri tehlikede olan hayvanları avlayan ve kaçakçılığı nı yapan gurupların peşine düşecekler...

A'dan Z'Ye

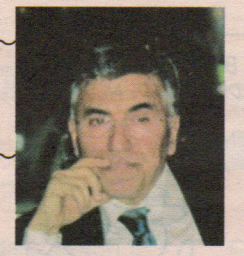

Ahmet Zeki Yeşil

GAME OF KOALİSYON

Davut, yanında adamları olduğu halde Kemal'le görüşmeye gider. Ancak görüşmeye sivil plakalı bir araçla gittiği için kimse tanıyamaz. "Levent Kırca lan bu..." diyenler olur. Kemal, Davut'un burnuna ve kulaklarına parmağını sokar. Ancak o zaman ikna olur. Davut, yanında getirdiği simitleri kendisini karşılayan Kemalgillerin bileklerine altın bilezik gibi tek tek geçirir. Kameralar, simit takı merasimini hatıra olsun diye kayda alır. Ardından usulca görüşmeye geçilir. Görüşme, çok sıcak bir ortamda geçer. O kadar sıcak ki, herkes üzerinde ne varsa çıkartır. Şeffaf bir görüşme olur yani. Taraflar birbirlerine, "İçiniz dışınızdan güzelmiş" deyip gülümser. Ayrıca niyet beyanında bulunmak amacıyla birbirlerinin kulaklarına, "Valla kötü bi niyetim yok, kendini rahat bırak" şeklinde fısıldar. Toplantı sonunda, Kemal'in adamlarından Halûk, al kınalı koçlar gibi bir açıklama yapar. İç gıcıklayıcı bir ses tonuyla, "Çok soru sormayın, bu bir ön görüşmedir" der. O anda, bir gazeteci çıkar ve "Nasıl yani, ön sevişme gibi mi?" diye sorar. Herkes, bu soruyu soran gazeteciyi ayıplar. Soruyu duymamış gibi davranan Koç, her iki taraftan irtibat noktası olarak belirlenen kişilerin birbirleriyle temas halinde olacağını, temastan önce ve sonra ellerin yıkanacağını belirtir. Bu kez, bir başka gazeteci, "Benim bildiğim irtibat noktaları sabittir. Bu noktalar nasıl temas edecek?" diye sorar. Bu soru da yanıtsız kalır. Ancak, "Güven tesisi nolcak?" sorusu yanıtsız kalmaz. Yanıt şöyledir: "O tesisatçıların işi."

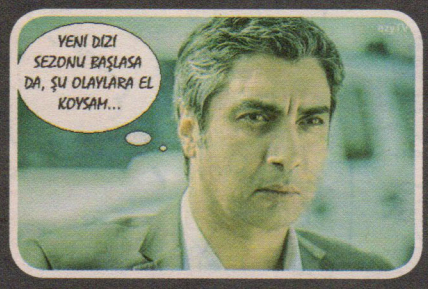

Davut, "Bu iş, devletin işi" der ve adamlarını yanına alıp, Devlet ile görüşmeye gider. Ancak giderken, püskevit almayı unutur. Püskevitsiz görüşme, 1 saat 44 dakika sürer. Neden 1 saat 45 dakika değil de, 1 saat 44 dakika? İşte bu soru kafalara takılır. Adının açıklanmasını istemeyen Devletgillerden biri sorunun yanıtını ağzından kaçırır. "45 rakamı, 45 gün sonra seçim olacak anlamına geliyor. O anlama gelmesin de, ne anlama gelirse gelsin" der. Sonra da, 'Seninle Bir Dakika' şarkısını dinler. Görüşmenin bitiminde konuşan Davut, "Hükümet kurma çalışmaları bağlamında bizim çizdiğimiz tablo çok beğenilince, onu duvarımıza astık. Partilerle eşit mesafeyi muhafaza ediyoruz. Aramızda en az 5 metre olacak" ifadelerini kullanır. Devlet ise, "Kemal'e simit, hani bana püskevit? Alacağın olsun Amet. Hükümetler portatif olmalı. İstenildiği zaman kurulmalı, istenildiği zaman bozulmalı. Temini, taahhüt, hassasiyetle muhtemel koalisyon ifa edecek istikrar ve mutabakatla vakit kaybetmeksizin sağlansın. TOKİ, üç partili bir koalisyon hükümetini derhal inşa etsin" şeklinde konuşur ama söylenenlerden kimse bişey anlamaz.

Davut, adamlarını yanına alır ve görüşmek amacıyla bu kez Selo'ya gider. Selogiller, sıcak bir karşılama olsun diye yanlarında UFO bulundurmaktadır. Görüşme 1 saat 58 dakika sürer. Selo, Davut'a, "Abi 2 dakka daha kalsadınız, iki saat görüşmüş olacaktık" der. Davut, "Koalisyonla ilgili görüşlerimi yarı yarıya paylaştım. Fazlası varsa halali hoş olsun. Daha ne istiyorsun? Görüşmeye devam edersek yeriz içeriz, sonra göbek yaparız" şeklinde yanıt verir. Görüşme sonrası ilk açıklamayı Selo'nun arkadaşı Sırrı yapar. Sırrı, şöyle der: "Gördüğünüz mütevazi salonda oynayıp, zıplayamadık. Kusurumuza bakmayın. Çünkü görüşme yapacak başka yerimiz yok, olan da çok dar."

Davut, "Bayram geldi, ilgilenmezsek ayıp olur. Koalisyon biraz beklesin" der. Herkes, Davut'a hak verir ve Bayram'ın gönlünü hoş tutmak için koşuştururlar. Bayram'la birlikte kurabiye yerler, çay içerler. Şakalaşırlar. Sonra kahve içip fal bakarlar. Falda, üç vadeye kadar seçim çıkar. Kimi üç ay der, kimi üç yıl. Bu sırada vatandaşlar, kapıda bekler durur. Sonra dışarıdan biri seslenir: "IŞİD'i işittin mi?"

MİZAH HABER

PLAJDA KİTAP OKUYANLAR OKUDUĞUNU ANLAMIYOR

Araştırmalar, plajlarda kitap okuyanların okuduğunu anlamadığını gösteriyor. Türkiye'nin de dahil olduğu Global Plaj Dünyası Eğilimleri araştırmasında, güneş gözlüğünü takıp odun kalınlığında kitap okuyanlara, okuduğu kitabın ana fikri soruldu. Araştırmaya katılanların yarısı "Bu ne biçim soru abi?" derken, diğer yarısı "Ben bilmem eşim bilir" dedi.

Global Plaj Dünyası Türkiye Temsilcisi Aslı Havalı, "Özellikle 24 yaş ve altı gençler kendilerine erişim hissi ile tatilde kitap okuma numarasına yatıyor. Bu şahısların okuduklarını anlamaları mümkün değil. Aslında çok ayıp ediyorlar. Plajlarda kitap okumayanlar, okuyanları ikaz etmeli" şeklinde konuştu.

Bu arada, Türkiye'nin ilk plaj kütüphanesini Fethiye'de açan Muğla Vali Yardımcısı İsmail Kilolu konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yaptı:

"Böyle bir araştırmaya gerek yoktu. Çünkü millet olarak okumayı fazla sevmediğimiz belli. Ancak kitap okuyan turisti seviyoruz. Islak ellerle turisti sevebilirsin, ıslak ellerle kitap okuyabilir misin? Öncelikle bu sorunun cevabını versinler."

(K)ÖZLÜ SÖZLER

*Şarkıcı Davut Güloğlu, Sayın Başbakanımız Ahmet Davutoğlu'nun nesi oluyor?

*Bir Yiğit Bulut gurbete gitse, gör başına jöle gelir.

*Ceviz büyüklüğünde dolu yağdı, bu yıl ceviz bol olur inşallah.

*Havalar ısındı; kenelere çıplak elle dokunmayınız, aksi halde keneyi tahrik edersiniz.

*Fizik tedavi masraflı, müzik tedavi öneriliyor.

*Adam, böbreğini 20 Bin TL ye satmış. Ben şimdi, "Türkiye'de insan hayatı çok ucuz" diyenlere nasıl inanayım?

*Herkes, her sabah, kendi boyasın gökyüzünü maviye; ama önce "olur mu" diye danışsın Orhan Veli'ye...

*Daire fiyatına dikdörtgen ya da kare satıyorlar, "Bu gün al, yarın taşın" diyorlar.

*Adalet Komisyonu'nda görevli olup da adı Adalet olan bir kişi bile yok.

*Yaz ortasında rahmete kapılıp rahmetli olmak koyar insana; yüzme bilmek şart.

*Zorlu Holding Yön.Kur.Bşk. Ahmet Nazif Zorlu, "Twitter'da hesabım yok" demiş. Benzerliğe bak, benim de bankada hesabım yok...

*Kulağınız çınlarsa, birisi anıyordur. Gözünüz seğirirse, kulağınızı çınlatan kişi geliyordur. Çayı ocağa koyun.

*İhtiyaç fazlası sevgim var ama Outlet açmıyorum. Vergisi olur, sigortası olur, sonra insan pişman olur.

*Gözlemenin gözünü seveyim kıymalısı var, peynirlisi var, patateslisi var, ıspanaklısı var. Var da var işte...

MURAT YILMAZ

- MODERN KAMYON YAZILARI -

- Levye ile selfie çektirdim. Sataşırken ona göre sataşın haaa !...
- Ahirette iman. Yollarda He-man !...
- Hepimizin hayatı film. Ama kimi esas oğlan kimisi de benim gibi figüran !...
- Sol şeritlerin şahıyım. Yılların trafik canavarıyım !...
- Rampaların ustasıyım. Haspaların hastasıyım !...
- Kader mahkumu değilim. Radar mahkumuyum ülen !...
- Hış hışt sakin ol. Libidona hakim ol !...
- Uçmuyorsak devekuşuna saygımızdan!
- İrtibatı koparmayalım. Çevrim içi kal anam!
- Rahmetli de sollardı. Ama bak cennetten müstakil ev aldı !....
- Bacaklarına epileydi yaptım diye kendini leydi sanma !...
- Vermedin bir veda busesi. Sonra ne bu ruj lekesi ha ?
- Demokrasilerde biçareler tükenmez !...
- Hasretinden konuşma paketimi tükettim...
- Doktor olsan kadrolu hastan benim !...
- Gözümden uyku akıyor. Hasretin ciğerimi yakıyor !...
- Benim stilim, yolların pestilini çıkarmak canım !...
- Menfaat için başkalarını yalayacağına, her zaman avucunu yala daha iyi !...
- Verdim sana değer. Brütüs imişsin meğer!
- Aşkın gözü kördür. Kamyoncuların hepsi bonkördür !...
- Darıldın mı cicim bana ? Hiç mesaj atmıyorsun whatsapp'tan bana !...
- Paran kadar değil bu dünyada. Yaran kadar konuşmalı !...
- Bize her yer Trabzon..Ama burası Kadıköy pardon !...
- Alırsın Ford. Giyersin daracık şort !...
- Hepimiz toprak olacağız diye çamurlaşmanın alemi yok !...
- Şöförsün dediler. Çirkin kızı kaktırdılar !..
- Kör olasın demiyorum. Kör olmada oku mesajlarımı !...
- Kızım sana söylüyorum. Gelinimiz olur musun ?
- Üsküdar'a giderken... Aaa trafik polisi !...
- Nestle bizi görse. İkisi bir arada demez. Çifte kumrular der ülen !...
- Kış olsa da sarılsak hani !...
- Havva Anamız Adem Baba'ya sadece elmayı yedirtmemiş. Kafayı da yedirtmiş garanti !...
- Herşeye AMADE olma. Bazen itiraz et. AMA de !...
- İkiz çocuklarımız olsun ama önce ikizleri görmem gerek !...
- Kırk yıllık Kani. Hatalı sollamada oldu Fani!...
- Empati yap diyorsun bana. Hele sen bir çay yap. Empati köpeğin olur !...
- Plates yapacağına, patates soymasını öğrenin kızlar !...
- Mutluluk devrimse mutsuzluk başarısız darbe !...
- Acı çekmek özgürlükse. Acı biber yedim. Özgürüm be !...

İbrahim Ormancı

CESARETİN TAVAN YAPTIĞI ANLAR !...

Kız arkadaşına '' Evlenmeden o iş olmazsa ayrılalım '' diye blöf yaptın. Kız senden ayrıldı. İki ay içinde en yakın arkadaşınla evlendi. Sen ortada sap gibi kaldın.

Yatılı okulda seni sigarayla yakalayan müdüre sigara ikram etmeye kalktın.

Seni dükkanın önünde bekleyen bakkala görünüp '' Gözüm para görsün. Sana borcunu ödeyeceğim hırt '' dedin ama, dolmuşta cüzdanı kaptırdın. Seni gidi salak seni.

Parkta oturan adamın ensesine arkadaşın sanıp '' Bugün Cuma enseyi kapa '' diye şamar attın. Meğer değilmiş. Seni eşek sudan gelinceye değin dövdü !

155 Polis İmdatı ikide bir arayıp asılsız bomba ihbarında bulundun. Fakat, sarhoşken bunu anlatınca, kendini birden terör zanlısı olarak nezarethanede buldun.

Parktaki sevimli kıza artistlik olsun diye, doberman köpeği sevmeye kalktın. Ama ah köpeğe o şaplağı indirmeyecektin. Kuduz iğneleri yediğin yetmiyormuş gibi, her tarafın yara bere içinde.

Sevmediğin bir arkadaşın vefat etti. Hocanın '' Merhumu bilirdiniz ey cemaat ? '' sorusuna '' İyi bilmezdik. Öküzün önünde gideniydi '' dedin. Oysa karısı yakın arkadaş diye sana ev verecekti. Belki şen dul olarak sana yazacaktı. Ahhh kafasız adam ah.

Bakan geliyor diye trafik allak bullak oldu. Sen yoldan korumalarıyla geçen bakana '' Sizin yüzünüzden trafik kilitlendi '' diye çıkıştın. Bakanın korumaları seni yakında ki parkta benzettiler.

İş arkadaşına muziplik olsun diye müshil ilacı koydun. Ama salak gibi ilaçlı gazozu sen içtin. İnsan pantolonu batırır mı yahu ? Rezil oldun sosyeteye !...

Plajda hava atmak için boyu geçen denize çivileme atladın. Ama cankurtaranlar suni teneffüsle kurtardı seni !...

Sümsük bir erkek arkadaşına espri yapıp hamile olduğunu söyledin. Korkusundan akşam geldi seni ailenden istedi. Hamile olduğunu öğrenen ailen oğlana seni verdi. Oysa sen çok daha yakışıklı bir oğlanla çıkıyordun. Başkasından hamile olduğunu öğrenince seni terk etti. Bir yalan söyledin. Dönemedin geri !...

NOKTA VURUŞU

- Bu sıcaklarda ülke BUZ CUMHURİYETİ olsaydı ya !.
- Bırak sanal alemi ya. Gel seninle bir sandal alemi yapalım kız !..
- Bir içim su olan hatunlar gün gelir otuz iki dişe keman çaldıran buz olur !..
- İlle de ROMAN okusun !...

Zafer dilenenlerin değil direnenlerindir !

- Her ayın istisnasız 15'de arızalandığı için , dolmuşa atlayıp en yakın banka ATM'sine gidilen ülke olsa olsa Türkiye'dir !..
- Evde hayvan besliyorum. Rüşvetle besleniyor. Eeee ne demiş atalarımız ? Benim LEMUR'um işini bilir. Aynen öyle !..
- Son zamanlarda yaptıklarıma bakma sakın. Heyet raporum var, ona göre gardını takın !.
- Çok içli hırsız kız çoook... Hep içine atardı..
- İç çamaşırlarının içine saklardı çaldıklarını !...
- Ben hep gül döktüm yollarına. Ben beş parasız kaldım, çiçekçiyi zengin ettim. Sen beni terk edip koştun çiçekçinin kollarına !..
- Ben sana kral olamazsın demedim. Karına kural koymazsın , biraz sıkar dedim oğlum !..
- Ayılana gazoz, bayılana limon. Dayılana da kötek emmim !
- Gözler yalan söylemez söylemesine ama bazıları lens kullanıyor be hacı !.
- Karısı kocasındaki ruj lekesini görüp '' Bu ne ? '' diye sordu. Adam gayet pişkin '' Ya sana yeni deterjan aldım. Kasiyer kıza öptürdüm ki bakalım deterjan ruj lekesini çıkarıyor mu, çıkarmıyor mu ? '' deyiverdi !..**
- Tatlı yiyelim, tatlı konuşalım. Aaaa sen diyabetli idin değil mi ya ? Senin baklavaları da ben götüreyim !..
- Sıradan bir insan olamadım ki hiç. Hiç sıraya girmedim, hep kaynak yaptım !..
- Offff kadın. Sıfır beden olacaksın diye ben sıfırı tükettim be !..
- Aklımı peynir ekmekle yemedim. Daha doğrusu yiyemedim. Bir kilo Ezine peynirinin kilosu kaç lira biliyor musunuz siz ?
- Seni gidi fındık kıran. Fındıkkıran operasında paso uyuyan !.
- Korsanları anlatan bir kitabın korsan baskısı çıksa ne güzel olur değil mi ama !...
- Yalnızlıktan bunalan insanlar sarhoş gibidir. Her şeyi çift görürler !...
- Kimi insanlarında felsefesi şudur. Bize her yer lay lom lom !...
- Bi daha dünyaya gelirsem o da belki bir ihtimal kararlı bir insan olucam !....
- Karda öyle yürüyeceksin ki ; cep telefonundan sinyal alınamayacak aga !...
- Kiminin doğum sancısı vardır, kiminin de doyum..
- Yemeği biraz fazla kaçırdınız mı haliyle rahatsız eder insanı !...
- Ben yanmasan, sen yanmasan, o yanmasa... Kim bronzlaşacak plajlarda ?
- Eee kimi kadınlar canı istemeyince bulmuşlar işin kolayını. Bahane hazır. İki bayram arasında sevişilmez diye bir kural mı var yahu ?
- Mutsuzluk bulaşıcıdır. Kadınlardan kocalarına geçer !...

M. CEMİL AÇIKKOL

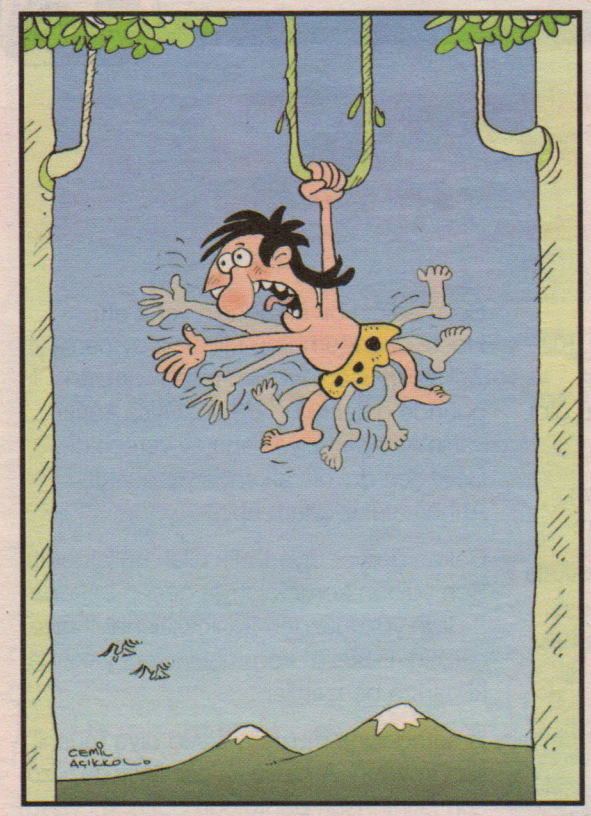

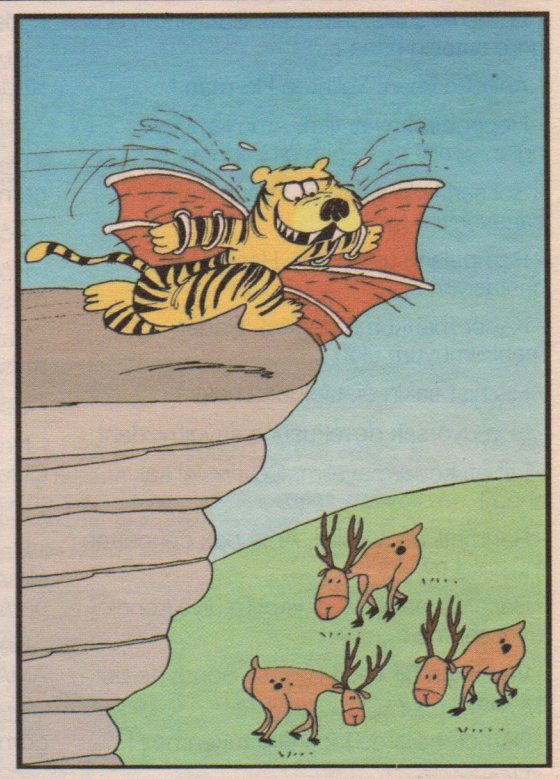

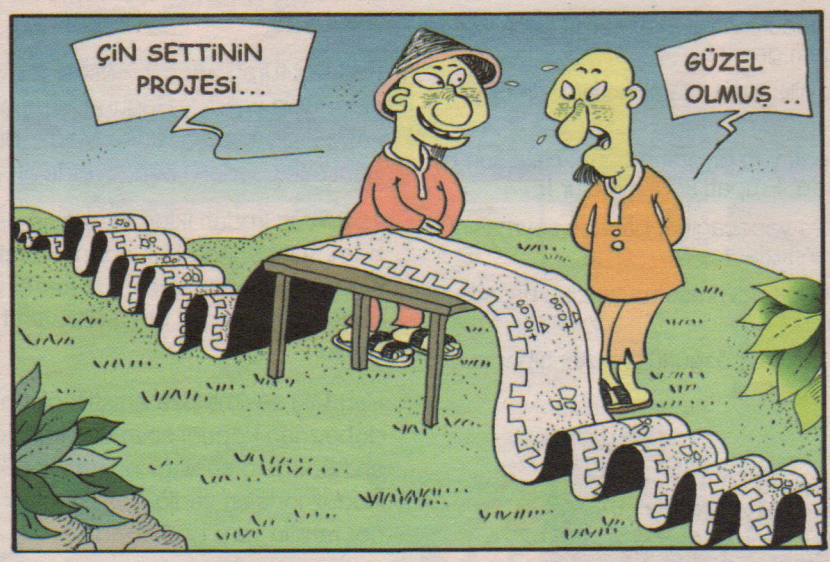

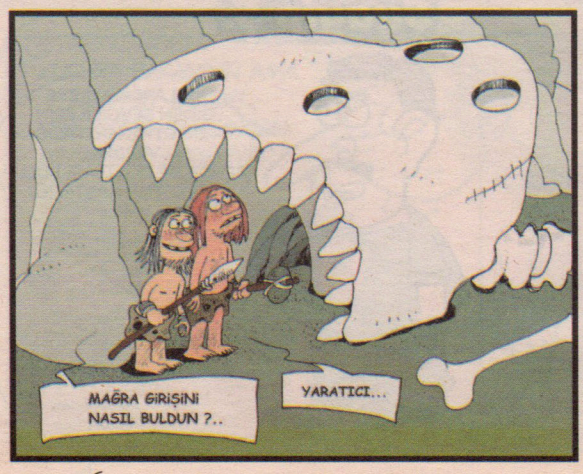

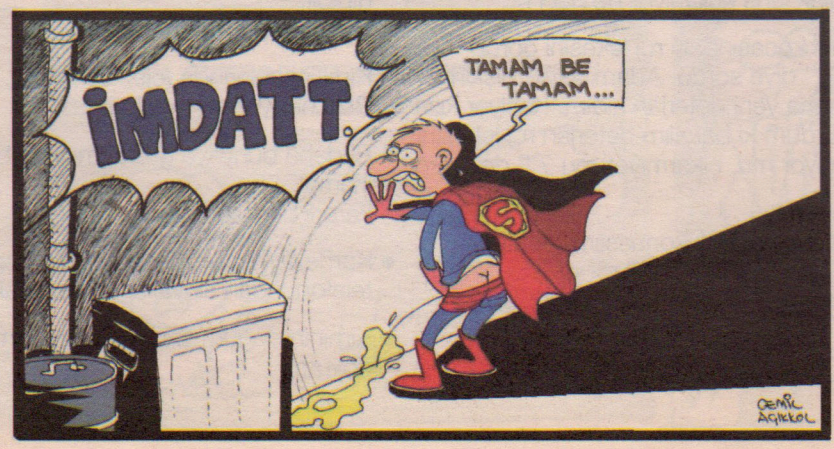

BAYRAMLAŞMA

Mehmet Ali HAS

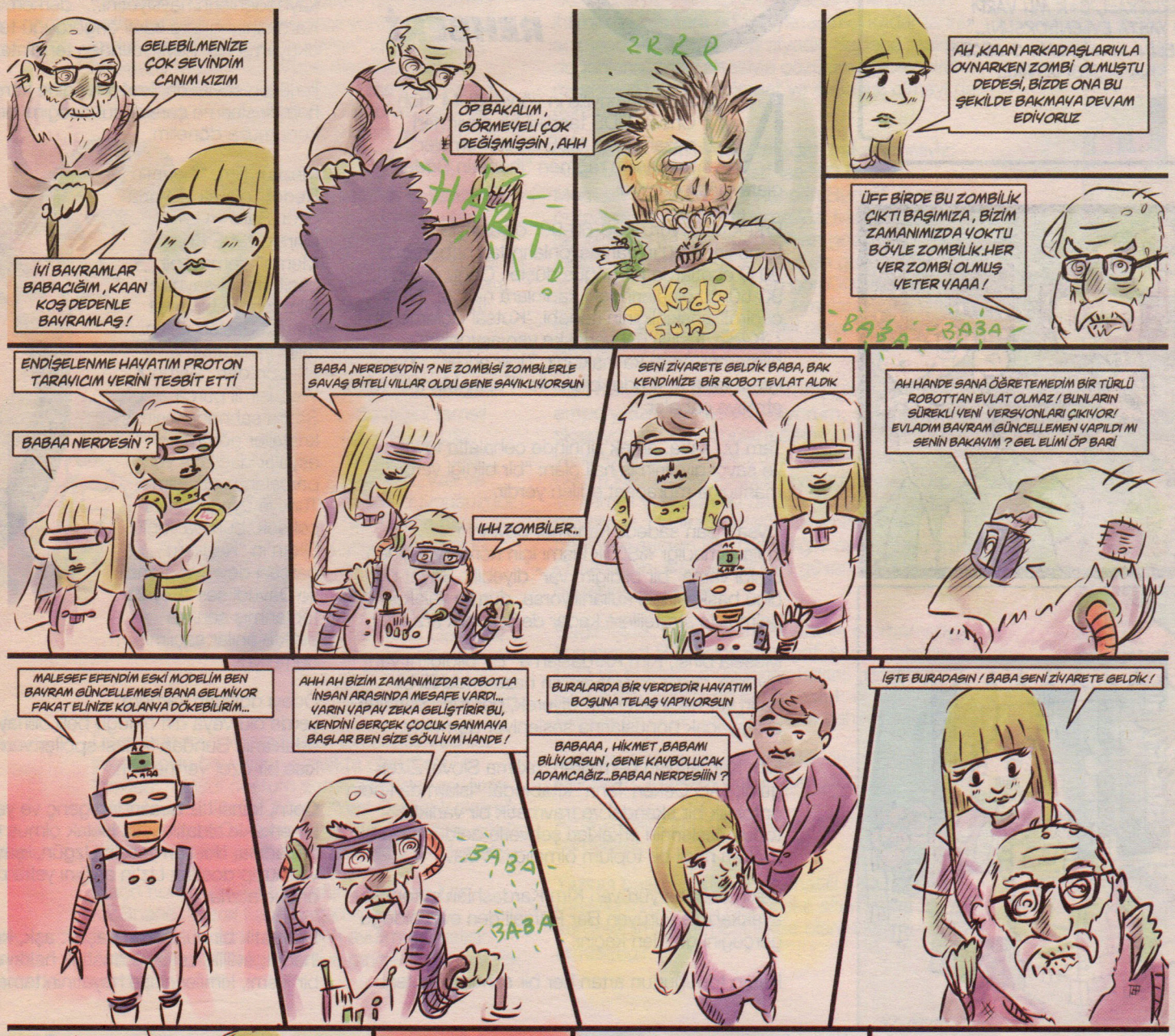

İbrahim Ethem ASLAN

5 MADDEDE TÜRK KIZINI ANLAYALIM

1- KISKANIRSIN, "GERİ KAFALI" DER, KISKANMAZSIN, "SEN BENİ SEVMİYOR MUSUN?" DER.

2- ÇOK MESAJ ATARSIN, "BENİ ÇOK BUNALTIYORSUN" DER, AZ MESAJ ATARSIN, "NEDEN YAZMIYORSUN, BAŞKA BİRİ Mİ VAR" DER.

3- ALTTAN ALIRSIN, "BİŞİ MI VAR SUSUYOSUN" DER, TARTIŞMAYA ÇALIŞIRSIN, "YETER ARTIK ÜSTÜME GELME, SENLE TARTIŞMAKTAN SIKILDIM ARTIK" DER.

4- DIŞARI ÇIKMASINA KARIŞIRSIN, "BANA GÜVENMİYO MUSUN" DER, KARIŞMAZSIN, "SENİ ARTIK SAHİPLENMİYOSUN" DER.

5- BAZEN AYRILMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLERSİN, "ALLAH BELANI VERSİN" DER, BAZEN AYRILMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLER, "ALAH BELANI VERSİN" DİYE EKLER.

SONUÇ: GENE ANLAYAMADIK!..

ieaslan

• SÜRÜ PSİKOLOJİSİ

SİNİRLİ HİLMİ

DÜĞÜNDEN BİR GÜN ÖNCE KIZLARIN TOPLANIP "GERİZEKALI, B*K MU VARDI BU YAŞTA EVLENİYORSUN!.." DİYE GELİNİ KINADIKLARI O GECEYE KINA GECESİ DENİR!..

Kübik Çizgiler

Kubilay Bayar

44 INCH CHEST İHANETİN BEDELİ İZLEME REHBERİ

Malcolm Venville'in yönettiği 44 Inch Chest, ÜDS tasdikli bir çevirmen nezaretinde "90E Ebat Memeler" manasına rağmen "İhanetin Bedeli" olarak vizyona girdi.

Erkek tasavvuru, "90-60-90" ölçüleriyle temasında 90'ın varyasyonlarından habersizce 90 C ebatlarda bir göğüs düşler. Çoğu erkeğin, 90-60-90 ölçülerindeki kadınlara naifçe: "Hadi canım!" şaşkınlığının sebebi, 'Kutsal Üçleme'nin / (Kadın Teslisi) üst yerleşke varyasyonlarını bilmemesinden kaynaklanır. Tipik erkek cehaleti işte 2 kere 2, 4 eder bilgisi ile "Fuzzy Mantık" talim etmeye çabalar.

Tam bu saha, erkek zihninde cehaletin tevazu ve saygı giydirilmiş hali olan: "bir bildiği vardır" mantığına müracaat edilen yerdir.

Oysa insan sadece kendine, beyninin kullanamadığı %80'lik kısmı için nörofizyolojiden ümidi varsa "bir bildiğim var" diyebilir. Şayet bu ölçü başkası için kullanılıyorsa, durum yalakalıktan pejmürde stratejilere kadar değişkenlik arz eder.

Mesela birisi, Kim Kardasian'a "Bir bildiği(n) var!" diyorsa, "Fizik coğrafyanızın nazarımda ali bir hatırı var hanımefendi!" diyerek, her türlü cehaleti saklayacak bonuslarına sesleniyor demektir.

Kim Kardashian demişken, aklıma Slovaj Zizek geldi; "Acı Çeken Tanrı" kitabında: "İslam'da kadın ontolojik bir skandal ve travmatik bir varlıktır, topuk seslerinin erkekleri şehvetle doldurduğu bir toplum nasıl bir toplum olmalıdır?" der.

Lakin babetle yürüyen Kim Kardashian'ın topuklu ayakkabı ile yürüyen Bar Refaeli'den evla olduğu gerçeğini gözden kaçırır.

Kadın topuğunun artan her bir santimi, 'kutsal üçleme'nin alt kısmına 0,5 santimlik dike toparlama katarken, orta kısmına 0,25 s sağlı sollu salınma ve teslisin yukarısına 0,2 santimlik bir dikey salınım kuvveti ka

Zizek, "Ökçeden tahrik olan skandal İsla toplumu"ndan bahsederken, topuğun 'K Kutsal Teslisi'ne katacağı muazzam mal farkını ıskalar; "Bir tek okumak koruyaca kaybedenlerin haysiyetini..." derken, İsla Kardashiangillere karşı öngördüğü tedbi okuyamamış, haysiyetinden tenzilata git

İlerleyen sayılarda, kadın fendine karşı hemcinslerime çareler sunacağımı belirt konumuza dönelim.

Mezkûr film, "İhanetin Bedeli" olarak vizyona girdi. Sanırım isim olarak, "90E Ebat Meme" demeyi bir çeşit ihanet saydılar! Film, adeta bir çeşit marşla başlar; aşkın milli marşı, Harry Nilsson'dan "Without You" isimli parça. Sonra sahnede kırılmış kristaller görürüz; eşyalar dağılmış ve parçalanmıştır. Filmin Türkiye uyarlamasını çeksek, burada Tanju Okan'ın "Kadınım" parçası devreye girmeli ve Davudi ses "Eşyalar toplanmış seninle birlikte anılar saçılmış..." demeliydi.

Odayı dolaşan kamera, yerde ölü veya diri olduğu belli olmayan odaklanır. Bundan fazlası spoiler verme kısa bir özet vermeliyim.

Colin, karısı Liz tarafından genç ve yak bir erkekle aldatılmıştır. Helak olmuş Co imdadına, dostları yetişir. Üzgün, şaşk ve muzip dostları Liz'in aşığını yaka paç önüne atarlar.

Dramatik bir yüzleşme başlar: aşk, kısk ihanet, evlilik, seks ve dostluk hakkında bir kısmı, kimilerininse hayatının tamam

ÖĞRENCİ EVİ

YAZAN ÇİZEN
M. CEMİL AÇIKKOL

Her bir konu, birkaç hayat eder; hele modernist etkilere mağlup zihinler için.

Filmi, Türkiye'nin Kürt Meselesi ile imtihanına benzettim. Liz vatan, Colin devlet, Liz'in aşığı Kürtler, Mal ise halktır: öfkesi, sevinci, eğlencesi, duruşu, tercihleri, ısrarları ve her şeyiyle geçici, alelade halk.

Vatanın (Liz), her Liz (her vatan) gibi ebediyete kadar birisine ait olmak vaadi yoktur. "Ebediyete kadar kendi(leri)ne ait bir vatan" vaadi sadece bir vaattir ve bir vaat olmak dışında, başka kaynaklarla beslenmezse hiçbir teminatı yoktur. Will Durant: "Medeniyetlerin, ebediyet vaat ve inancı sadece boş bir imandır!" der.

Kürtler, vatandan yani Liz'den pay isterler; pay ve özgürlük! Colin içli ve kederli nerede hata yaptığını sorgular.

John Hurt (İhtiyar Penauth), binlerce yıllık derin devlet geleneğini temsil eder. Kaya gibi, heykel gibi, dağ gibi, sert, katı ve çokça duygusuzdur. Hem Liz'in hem de aşığının vakit geçirilmeden öldürülmesi, çözüm için tek önerisidir. Devletler ki yaşayanlardan çok ölülerden ve ölümlerden beslenir!

Demokrat muhafazakârların temsilcisir Archie, yerde boylu boyunca yatmakta olan Colin'e (devlet): "Haydi dostum sonsuza kadar yerlerde sürünemezsin!" der. Adeta "Yeni Osmanlı olalım" der gibi. Oysa Osmanlının ne kuruluş ne de çöküş döneminde, sahneye 'Yeni Selçuklular' çıkmıştı.

Maço homoseksüel Meredith rolündeki Lan McShane, liberal kapitalistleri temsil eder. Kumardaki kazancı ile Colin'i avutmaya çalışır. Acılar ki kapitalist için paraya çevrilebilirse yüksek bir değeri vardır.

Devletin (Colin), vatan (Liz) ve Kürtlerle (Liz'in aşığı) yüzleşme sahnesi oldukça trajiktir, gerilim zirve yapar. Colin (Devlet) ya ikisini de yok edecek veya vatanı aşığına teslim edecektir…

Filmin başındaki "Without You" parçasına uygun olarak Türklerin ve Kürtlerin birbirleri olmadan bu coğrafyada işleri çok zordur.

Bu coğrafya, insanlarımızın kaderini realitelerin ihtimaline bile terk edemeyeceğimiz kadar tarihi, acımasız ve sert bir coğrafyadır. Sadece "asker doğanların" mantalitesiyle çözülemeyecek girift meseleleri vardır; diplomat ve stratejist olmayı da gerektiren.

Meselelere, ismini çarpıtmadan bakabilmeliyiz; filmin adı "44 Inch Chest" ise "90 E Ebat Memeler" diyebilmeli, "İhanetin Bedeli" diyerek orijinal isme ihanet etmemeliyiz. Meme dendiğinde illa Kim Kardashian gelmemelidir akla, bütün mübarek anneler de gelmelidir hatıra. Yoksa siz hamile bir bayan gördüğünüzde tahrik olan sapkınlardan mısınız? Ayaklarını Cennete doğru uzatan bir anne adayı göremeyecek kadar şehvetle dopdolu musunuz?

Kürt Kardeşim, seni seviyorum; çünkü emperyalizmden nefret ediyorum, sömürüden tiksiniyorum; tüm bunlara öfkemde, seni de yanımda görmek istiyorum. Kardeşlik vurgusunu benim kadar güçlü yap(a)mıyorsun! Kardeşlik söylemini vurgularsan başına ne işler getirileceğini biliyorsun. Bu vurguyu yükseltememende benimde suçum var, güvenliğini sağlayamıyorum. Oysa vatan, insanın kendini güvende ve emin hissedeceği yerdir.

Bağımsızlık, başkasının refakat ve merhametiyle kurulamaz! Büyük bir edebiyat, sanat, felsefe, tarih ve bunlarla mündemiç kaliteli insanlar ister. En sonunda da kahramanlık ve yiğitlik, yaşayanlarından daha da fazla şehitler ister!

Seni seviyor ve sımsıkı kucaklıyorum Kürt kardeşim, aramıza hiçbir hain giremez.

Ama ara sıra sen de beni sevdiğini hissettir be kardeşim!

Yazının başlığı uzun ve alternatifli olsa da meselenin çözümü için başka alternatiflere değil kardeşliğimize ve birbirimize olan sevgimize işaret etmektedir.

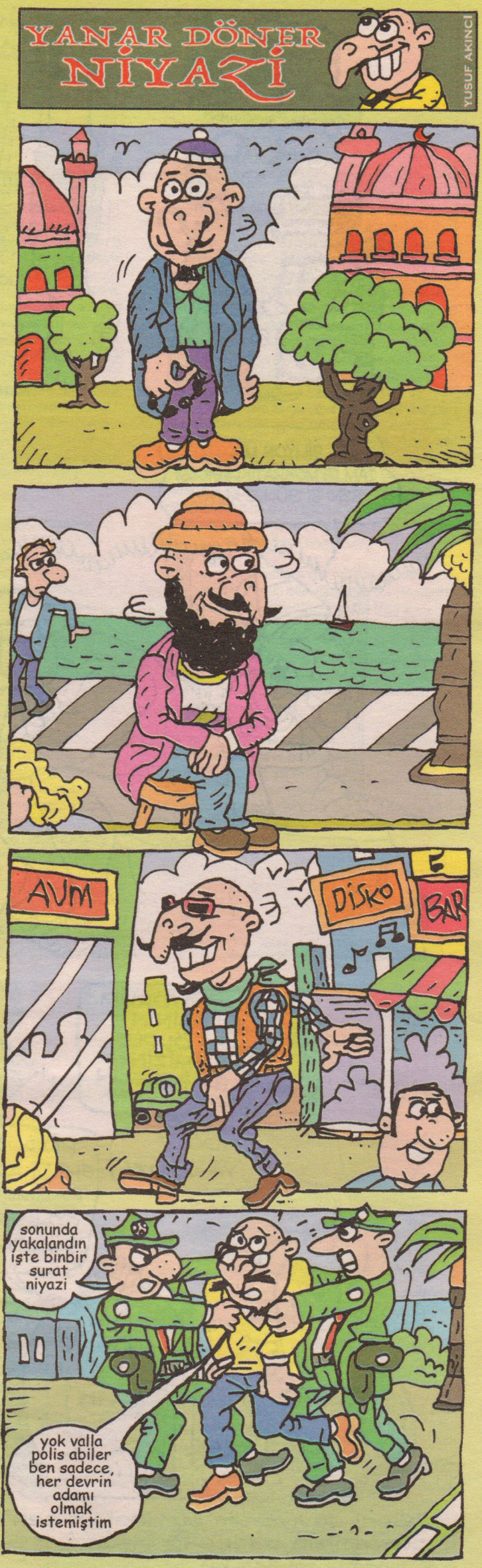

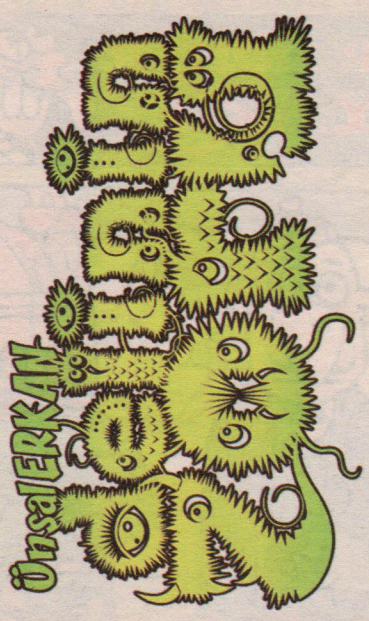

Hay dili büzüşeciseler

Beş bin yıllık bir dilin maruz kaldığı muameleye bakar mısınız? Sokaklar mezbaha gibi. Her köşesinde Türkçenin bir yanı kurban edilmiş. Dünyanın en işlek, en güzel dilini ne hale getirdi bu cehaletin müritleri. Kimi sağından, kimi solundan çekiştirdi. MODA afyonuyla bir hoş olmuş başlarını sallaya sallaya MÜŞTERİ SUNAKLARI'nda ÖZENTİ TANRISI'na kurban ettiler dilimizi her gün, her saat, her dakika.

Bu kepazeliğe çarpıcı bir örnek vermek istiyorum:
Adam tavuk ve ürünlerini yemek üzerine bir iş yeri açmış...

İlk gördüğümde:
"Ula yine tavukçu açılmış bu kaçıncı oldu bu caddede!" diye homurdanırken olduğum yere kaldırımda çakılıverdim. Kocaman bir tabela, renkli mi renkli, üzerinde: KÜMESCHİ yazıyor...

"Lâ havle..." dedikten sonra kendimi kırtasiye dükkânına atıvermişim. Bir resim kartonu ve keçeli kalem satın alarak oracıkta yazmaya başladım. Kartona kocaman kocaman harflerle "PİCH MİSİN?" diye yazarak KÜMESCHİ'nin karşısına geçip kartonu kaldırarak on beş dakika sessizce protesto ettim. Ettim etmesine ama herif anlamadı sarırım. Kimse bir şey demedi, kavga çıkarmadı. Sinirimi alamadan oradan uzaklaştım.

"Seni seviyorum cümlesinin sen'i öldü cümlemizin başı sağ olsun."
CEMAL SÜREYA

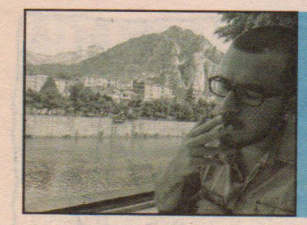

İstanbul Kitap Cafe

CANER KAYA

En son ki yazım olayların gerilim dozunun yüksek seviyelere çıktığı yerde son bulmuştu. Aslında en içten dileğim olayların bu şekilde kaos ve entrikadan beslenen televizyon dizisi gibi değil de her dakikası halay eşliğinde geçen Mahmut Tuncer programı gibi olmasıydı.Baktığın zaman ne o havalı dizilerde ki gibi havalı hayat yaşıyoruz ne de gram can güvenliği ile yaşıyoruz. Yani nerden bakarsan bak işin hiç güzel bir tarafı yoktu. Hani güzel arabalardan iniyor olsak belki atraksiyonuna katlanabilirdim bu hayatın.Ama gel gör ki hayat önünüze seçenek sunduğu zaman bütün seçeneklerin sonu bomb.k olabiliyor. Bazen o kadar çok isyan durumunda içinizden bir semt çocuğu çıkıp anında arabesk şarkı sözleri gibi konuşmaya da başlayabiliyor. Keşke ben de olayların dışında kalsam da monoton sıkıcı bi hayat yaşasam diyorum bazen. Bu nasıl bir hayat be kardeşim tam mutlu olacağız derken sanki minibüsçü Rüstem pembe ablaya gidip gerçekleri anlatıyor. Neyse bu isyankar bağcılar semt çocuğu tavırlarını bi kenara bırakıp kaldığım yerden olayları anlatmaya devam edeyim.

Tam anlamıyla herkesin üzerinde saçma bir şaşkınlık vardı. Düşünsenize gerilim filmi izliyorsunuz en heyecanlı sahne baş karakter silah çıkartacak zannederken zippo benzini çıkartıyor.Zippo benzini ne lan ? Oldu olacak portakal desenli meyve bıçağı çıkarsaydın. Heyecanın had safhada olduğu bir savaş sahnesinde ki sessizliği polifonik bir zil sesinin bozduğunu düşünsenize. Polat alemdar tam çatışmanın ortasında yuvarlanırken ceketinin cebinden 5 liralık karışık kuruyemiş paketinin yere saçıldığını da düşünebilirsiniz. İşin doğallığının bu derece yüksek olması tabi tüm ciddiyeti bozuyor. Sonuçta hangi dizi karakteri beş katlı ultra yumuşak tuvalet kağıdı aldı ki marketten? hemde en ucuzu hangisi diye hesap yaparak... Sonuçta bir silah yok ortada fakat yine de zararlı birşey var. Ama kısa süreli şaşkınlığımızı ilk bozan Ayşe ablanın yazıklar olsun deyip odadan çıkışı olmuştu. Lan kadın milleti adam kendini yakacak orda bile trip atmadan yapamıyor işte. O lafın ardından daha çok dellenen Mehmet abi bir çırpıda zippo benzinini ayağından başlayarak dizine kadar döküp ateşe vermişti bile. Odada dört kişiydik ve birisinin bacağı alev alev yanıyordu. Ulan adam iki saniyede ghost rider gibi yanmaya başlamıştı. Panik haliyle birlikte hepimiz ateşi söndürmek için Mehmet abinin ayağının üstüne tekme atmaya başlamıştık. O anı durdursak dışardan rastgele bir adam içeri girse bizim o halimizi görse ne derdi acaba. Adam döver gibi tekme atıyoruz ama Mehmet abide gram mimik yada bir hareket yok. O heyecanla Yunus üstünde ki gömleği çıkartmaya bile başlamıştı ki bu olayların saçmalığının çok başka yerlere taşınacağını düşünen Mehmet abi diğer ayağıyla tek bir hamlede ateşi söndürmüştü. Sanki adam her gün bacağını yakıyormuş gibi deneyimliydi bildiğin.

Ateşin sönmesiyle Mehmet abiyle birlikte odadan çıkmamızla Ayşe ablayı elinde semaverle görmemiz bir olmuştu. Yani adam yanıyor o da kaynar suyla bu yangını söndürmeyi seçiyor. Yani sen tam yanmamışsın azcık da haşlan demek gibi bişeydi bu. Odadan çıkan herkes Vietnam gazisi gibi bitkin bir haldeydi artık savaşın bittiğine dair yorgunlukları çok rahat gözlemleniyordu. Biraz olsun sakinleşmişti ortalık ama saat gece yarısını çoktan geçmiş ve artık ben eve gitmezsem babam bana istiklal marşını tersten okutacaktı. Alkolünde vermiş olduğu cesaretle Mehmet abiyi az yanıma çağırıp nasihat vermeye başlamıştım. Sanki mahallenin kavgacı küçük veletlerine nasihat verip kulaklarını çeken bakkal amcası gibiydim. Aslında bütün olayların başında yapmam gereken tek bir şey bütün herşeyi değiştirip beni kurtarabilirdi bu olaylardan. Gayet basit bir şekilde herşeyi öğrendiğim ilk o an televizyonun sabah kuşağında yayınlanan programlarında ki teyzeler gibi rol icabı bir baygınlık taklidi yapıp kurtulabilirdim. Ya da ani bir şekilde vahiy gelmiş gibi benim akrabam ölmüş ben gidiyorum deyip hiç cevap vermelerini beklemeden oradan hızlıca çıkıp gidebilirdim.

İşte hayatımın bu dönemi İstanbul'dan ziyade kendi yaptığım seçimlere sövmekle geçirdiğim dönemdi. Zaten koca memlekette istemediğim bir insanla karşılaşmamak için bir mekana gidersem kesin onunla karşılaşırım. Türkiye'nin diğer ucuna gitsem orada bile bir akraba bulur beni o derece şanssızım. Zamanında çok küçükken kuzenlerim amcamın bilgisayarından saçma sapan ölü insanların resimlerinin olduğu bir siteye girip amcama enselenmişlerdi. Çocuk aklı tabi internet geçmişini silmek diye bir şey yok.Bütün suçu orda olmadığım halde bana atmışlardı.Bütün sülale intihar edeceğimi düşünüp nerede görse beni kenara çekip nasihat vermişti. Parmağıma kıymık batsa ameliyata alın beni diye çıldırırım ulan ne intihar etmesi. Aylarca bütün akrabalarım harçlık verip saatlerce yaşamanın güzelliklerine dair nasihatler vermişti.

Tabi her şey düşündüğümüz gibi özenli bir şekilde ilerlemez hatalar yaparız. Ama klişe bir laf vardır her hatadan bir ders çıkartmamız gerektiğine dair. İnsan düşünüyor ben bu olaylardan nasıl bir ders çıkarmalıyım acaba diye? Sonuçta önünüzde biri kendi bacağını ateşe veriyor bundan nasıl bir ders çıkarabiliriz? Sanki bir yarım saat önce yaşanan kavga hiç olmamış gibiydi. Kavga gürültü yerini sakin sessiz konuşmalara bırakmıştı. Ben birisiyle öyle kavga etsem bin yıl yüzüne bakmaz daha çok kin tutardım herhalde içimde ama onlar kendi içlerinde yatışmış ve hatta barışmak için sinyal veriyorlardı. Yunus ise çok sarhoş olduğuna dair sinyaller veriyordu ama onu şu an pek fazla takan yoktu. Birol'un gözler intihar etmiş ve Metin Şentürk gibi bakmaya başlamıştı. Bize değil de biraz yanımızda kalan boş duvara bakıyordu. Tam o esnada Ayşe abla merdivenlere oturmuştu ben odada kavga esnasında yere düşen kolyesini uzattığım esnada bir an her şey yavaşlamış ağır çekimde duygusal sinema filmi çekmeye başlamıştık. Hani altı üstü kolyesini verdin diyebilirsiniz ama o an Ayşe abla konuşmadan çok ciddi bir ifadeyle yüzüme bakmaya başlamıştı. Yunus dayanamayıp ağlamaya başlamış Birol ise horlamaya. Lan ? Bu kadar vurdumduymaz insan görmedim ben az önce hayatının ekşınını yaşadın nasıl iki dk da uykuya dalmayı başardın vicdansız. Neyse ben Ayşe ablaya sarılıp ona da sakın kavga etmeyin şeklinde cümleler kurmuştum. Yunus bu sırada annesini arayıp yalanlar söyleyip annesine yemin ediyordu tabi. Planlarına göre Birol Yunus'larda kalıyorum diye izin alacaktı Yunus da aynı şekilde Birol'larda kalıyorum diye izin alacaktı. Gerçi Birol'un ailesi hiç aramamıştı bile. Hiç unutmam Bi'kere iki gün eve gitmemişti yine de fark etmemişlerdi yokluğunu. İki gün sonra evde ekmek yok gelirken al diye aramışlardı.Yunus ise ailesi tarafından akşam ezanına kadar sokağa yollanan bir tipti.İki dakika geç gitse eve bütün akrabalar toplanıp stres atmak için Yunus'u döverlerdi. Hatta evde babasının bütün saatleri ileriye alıp geç geldin diye Yunus'u arada sırada dövdüğü de rivayetler arasındaydı.

En başında anlattığım gibi aslında bu kafe ekibinde düzgün olan kimse yoktu. Herkesin saçma sapan hayatları vardı ve bu saçma sapanlar listesine Ayşe abla ve Mehmet abi de ilk sıralardan eklenmişti bile. Alişan'ın canlı yayında süs köpeklerinden kaçıp koltukların üzerine çıkması kadar korku dolu ve Uçan adam Sabri abimizin canlı yayında uçma denemesi kadar heyecanlı maceralar bizi bekliyordu.Tabi ki Nihat Hatipoğlu Donald Trump kadar zengin olana kadar kaç ramazan atlatırdık bilmiyordum. Birileri bir yandan evinde ki paraları sıfırlarken biz hala bu kafede saçma sapan günler geçirecek yeri gelecek gülecek yeri gelecek üzülecektik. Ama bunlar asla bir son değil her zaman için yeni bir başlangıç olacaktı.**Takip etmeye devam edin... DEVAM EDECEK.**

KAFASINA GÖRE

TOLGA KILIÇ

MİST

@59mist

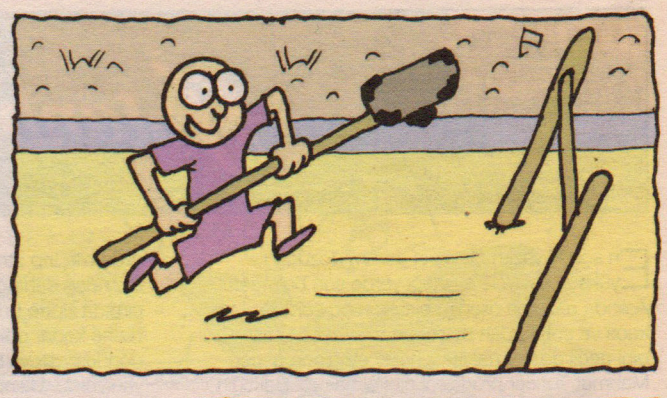

EKŞİMTRAK ANILAR

METİN SÖNMEZ

Metin Savaş

ADAMLAR YAPIYOR KARDEŞİM

Refih Bey ve ailesi (ev hanımı karısı, üniversiteye giden kızı ve ilköğretim sekizinci sınıf öğrencisi oğlu) televizyondaki reklam kuşağının sürekli değişen seslerini dinliyorlardı. Kimsenin ekrana baktığı yoktu. Refih Bey'in hanımı örgü mü ne örüyordu; Refih Bey'in kızı bir moda dergisinin sayfalarını çeviriyordu galiba; Refih Bey'in oğluysa dokunmatik tabletiyle oynuyordu.

"Birazdan film başlayacak," dedi Refih Bey.

Aile fertleri sorgu suale koyuldular: Ne filmiymiş bu? Konusu ne? Kim oynuyor? Yabancı film mi? Gerilim filmi mi? Komedi mi? Oskar almış mı? Kaç Oskar almış?

İngiliz yapımı film başladığında Refih Bey'in hanımı mutfağa koşup çerez filan doldurdu karanfil desenli porselen kâselere. "Filmin ilk reklam arasından sonra birer bardak Fanta içelim," dedi gülümseyerek. Filmin ilk reklam arası sonrasında Fanta içmeyi aile bireyleri uygun buldular. Sonra da başlamış olan İngiliz filmini seyre koyuldular. Bir soygun filmiydi. Birtakım soyguncular ekip halinde Londra muhitinin bir semtindeki bir mücevher mağazasını soymaya hazırlanıyorlardı.

"Portakal soyar gibi kolayca soyacaklar bu mağazayı," dedi Refih Bey.

Soygun çetesinin yegâne dişi elemanı kösnük bir genç bayandı. Ayvaları o biçim. Refih Bey'in sekizinci sınıfa giden oğlunun gözleri belermişti her nedense. Filmin ilk sahnelerinde soyguncular çetesinin üyeleri Londra'nın varoşlarındaki bir garajda plan yapıp duruyorlardı. İçlerinden biri elektrikçiydi, bir diğeri kaynakçıydı, bir başkası şuydu buydu filan. Garajda plan yapıp dururlarken ha bire arpasuyu içiyorlardı. Kimsenin geğirdiği yoktu. Yüzleri de arpasuyundan ötürü kızarmıyordu. Soygun mekânı olan mücevher mağazası tarihî bir binanın ilk iki katındaydı. Diğer iki katta ne varsa vardı artık. Kime ne. Mağazaya gecenin kör çağında gizlice girmek hüner işiydi. Filmin ilk reklam kuşağı arasında Fantalar geldi. Karanfilli kâselerdeki çerezler çıt çıt. Soyguncu çetesinin kösnük dişi elemanı mücevher mağazası güvenlik görevlisini tavlamakla meşguldü.

Bıyıklarını çok sevdim bayım. Her gün yağlıyorum bıyığımı. Adın ne senin? George! Biliyor musun, çok çekici bir erkeksin. Sen de çok güzelsin genç bayan. Refih Bey sinekkaydı tıraş yüzünden köseleye dönmüş suratını astı. Soyguncu kız erkekten anlamıyor. Ben varım ya işte. Mücevher mağazasının müdürü soyguncu çetesinin deneyimli ve kurt bakışlı lideriyle makamında çene çalmaktadır. Ha o mu? Rodezya elması. Nadide bir parçadır. Şu kadar milyon sterlin. Paha biçilemiyor. Yoo, hayır, gizli kasamızın yerini söyletemezsiniz bana. Soyguncu musunuz siz? Hah-ha. Çok şakacısınız. Bizim mağazamızda soygun yapmak imkânsızdır. Kamera sistemimiz mükemmel. Alârm şebekesini Japon mühendisler tasarladılar. Lazer ışınları.

"Yağmur başladı!" diye haykırır Refih Bey'in oğlu. Refih Bey'in hanımı oturduğu yerden pencereye uzanarak perdeyi aralar ve dışarıya bakar. Soygun çetesinin kurt lideri müdür beyin makam odasından çıkarken mücevher mağazasının bir koridoruna bir şey gizler. Soygun planı tıkır tıkır işlemeye başlamıştır. Rodezya elması pek nadide bir parçaymış. Soyguncular zaten bunu biliyorlardır. Kösnük dişi soyguncu mağazanın bıyıklı güvenlik görevlisinin sol kulak memesini çimdikler. Refih Bey'in hanımı da kocasının sağ kulak memesini kolaçan eder. Refih Bey'in üniversite öğrencisi olan kızı geğirir. Çok pardon. Fanta içiyoruz herhalde. Üniversitede işler kesat. Bizim bölümün hoşaf suratlı profesörü komşu bölümün paçoz suratlı doçentine yan gözle bakıp duruyor zaten. Çok ayıp kızım. Sustum baba. Soyguncu çetesinin kaynakçı üyesi Londra yöresinin Trafalgar Meydanı muhitinde Türk lokumu çiğnerken pembe çizgili peştamal satın almaktadır Pakistan kökenli bir seyyar satıcıdan. Meydanlık yerde buluştuğu sevgilisi çekik gözlüdür ve Kore'nin kuzeyinden mi yoksa güneyinden mi olduğu film izleyicisinin yorumuna bırakılmıştır. Refih Bey soyguncu çetesinin kösnük dişisine seslenir: "Reklam arasında sallama çay içelim mi hanım?" Refih Bey'in hanımı içi çerez dolu kâseyi devirir. Tüh. Kâse devrildi. Zararı yok. Rodezya elması kaç paraydı? Refih Bey esnerken yakarır: "Allah'ım, bize bir çuval altın yolla!" Refih Bey'in kızı gülümser: "Bir çuval altın çok değil mi baba?" Çok değilmiş. Dört kişilik bir aileye anca yetermiş. Daha kız evlendirilecek, oğlan okutulacak filan. Refih Bey'in oğlu soyguncu çetesinin elektrikçi üyesinin Lâtin kökenli kız arkadaşının çıplak bacaklarına iştahla bakarken lâfa karışır: "Sünnet düğünümde bana takılan altınlar nerede?"

Refih Bey bu soru karşısında renk vermez. Soyguncu çetesi çalmıştır sünnet düğünü altınlarını. Büyükannen sana Reşat altını takmıştı. Hangi büyükanne? Anneanne büyükannesi mi yoksa babaanne büyükannesi mi? Peki ya bu arada küçük anne kim oluyor? Bir de cici anne varmış. Üvey anne de oluyor bazı ailelerde. Sonra sütanne. Amma çok anne var be! Mücevher mağazasının bulunduğu tarihî binanın etrafında keşif gezisine çıkmış olan soyguncu çetesinin en genç üyesi kaldırımları arşınlarken baklava yemektedir. Bu ne ya! Londra'da baklavanın ne işi var? Ne biçim film bu! Soyguncu çetesinin taşralı iki üyesi mücevher mağazası binasının altındaki kanalizasyonda çalışmaktadır. Soyacaklar vallahi bunlar bankayı. Ne bankası hanım? Orası mücevher bankası! Yanlış söyledin baba! Orası banka değil. Orası mücevher mağazası.

El fenerleri ve kanalizasyon karanlığı. Darbeli matkap. Soygun planı. Portakalları ne vakit yiyeceğiz? Reklam arasında getiririm. Çerezi fazla kaçırmadık mı? Fanta içeceğiz biz. Yağmur hızlandı galiba. Dışarıyı sel götürecek. Kanalizasyonu su basmasa bari. Yağmur Londra'da yağmıyor ki. Nerede yağıyor? Burası Anadolu. Filmin en heyecanlı yerinde elektrik kesiliyormuş. Şom ağızlı. Ağzını hayra açsana sen. Trafalgar Meydanı köşesinde peştamal satan Pakistanlıya ne oldu? Yahu, ne acayip film bu! Baklava da var Türk lokumu da. Belki filmi çekenler arasında Türkler de varmıştır. Zaten film setindeki çekimlerin molalarında artistler künefe yemişler. Hah-hah. En iyi künefe dalında Oskar ödülü aday adayı. Soyguncu çetesinin kösnük dişisi mücevher mağazasına tekrar gider. Mücevher mağazasının bıyıklı güvenlik görevlisi kösnük soyguncu dişiyi tekrar karşısında görünce yılışarak kulak memelerini işaret eder. Yağmur diniyor galiba. Umarım diniyordur. Sanırım dinecek. Korkarım hızlanıyor. Portakallar nerede kaldı? Fanta tükendi. Kaç bardak içtiniz siz? Soyguncu çetesinin dindar üyesi kilisede günah çıkartmaktadır. Kötü bir şey yapmaya hazırlanıyoruz sayın peder. Ne gibi lan? Soygun yapacağızdır. Vallaha mı? İki gözüm önüme aksın ki dediğim doğrudur peder. Nereyi soyacaksınız? Mücevher mağazasını. Ne çalacaksınız? Rodezya elmasını. Hiç duymamıştım ben Rodezya elması denen şeyi. Biz duyduk işte. Lideriniz kim? Söylemem. Tanrı Baba günahlarını bağışlamaya dünden razıdır oğlum. Kutsal ruh adına!

"Fanta tükeniyor anne!"

Güpegündüz soyacaklar bankayı. Banka değil be dangalak! Mücevher mağazası dedik ya! Rodezya'nın yollarında, sevdiği var kollarında. Bu ne? Rodezya türküsü. Aman be baba! Mücevher mağazasının altındaki kanalizasyon dev gibidir. Refih Bey takdirkâr. Londra'daki kanalizasyona bir bakar mısınız! Adamlar yapıyor kardeşim. Yüz yıl öncesinden yüz yıl sonraki kanalizasyonu tasarlamışlar. Türkiye'de öyle mi ya? Baba ben gitar kursuna yazılmak istiyorum! Yazıl oğlum yazıl. Baba ben de bağlama kursuna gitsem? Sus, konuşma, çarparım şimdi, bağlama kursuna gidip de ne halt yiyeceksin, zaten odanda kitap okuyup duruyorsun, güzelim gözlerine yazık.

"Rodezya elmasını istiyorum!"

Bunu soyguncu çetesinin lideri söylemiştir.

"Sünnet düğünümde takılan altınları istiyorum ben de!"

Bunu tahmin edin acaba kim söylemiştir?

Ve mücevher mağazası soygunu gece yarısında başlar. Darbeli matkapla açılan delikten mağaza içine ilk giren çete lideridir. Soyguncu çetesinin kaynakçı üyesinin belinde peştamal. Adamlar yapıyor kardeşim. Adamlar bankayı soyuyor kardeşim. Salak, banka değil, mağaza. Anladın mı? Mağaza! Şu kanalizasyonun ihtişamını görüyor musunuz? Baba ben büyüyünce büyük adam olacağım. Ne gibi? Planlamacı olacağım. Ne planlayacaksın? Türkiye'nin geleceğini planlayacağım. Dangalak mısın sen oğlum! Ama baba... Otur oturduğun yerde, geleceği planlayacağım diye başını derde mi sokacaksın, herkes gibi sen de KPSS sınavlarına hazırlan şimdiden, devlet dairesine girdin miydi ayda iki bin lira maaş, arkana bakmadan rahat rahat yaşarsın. Ama baba... Efendim, kızım? Ben devlet memuru olmak istemiyorum baba! Sus, çarparım, okuduğun o sarsak kitaplar zihnini bulandırıyor senin. Ama baba... Adamlar yapıyor kardeşim.

Londra gecelerinde bir soygun. Şehir ışıl ışıl. Adamlar ışıklandırıyor kardeşim. Baba! Efendim? Adamlar Fanta içiyor baba! Fanta dediğin külliyen kanserojen değil mi oğlum? Baba! Efendim? Külliyen ne demek? Londra kanalizasyonunda debelenmekte olan soyguncu çetesinin kösnük dişisinin ayvaları sarkmıştır. Adamlar sarkıyor kardeşim. Refih Bey'in hanımı kocasına sorar: "Sarkan nedir?" El-cevap: "Dal sarkar, kartal kalkar." Soyguncu çetesinin son üyesi de darbeli matkapla açılan delikten mücevher mağazasına girince lazer şebekesi durdurulur. Adamlar durduruyor kardeşim. Şebekeye bak. Türkiye'de öyle mi ya? Adamlar yapıyor kardeşim. Adamlar ne yapıyor baba? Ne yapmıyorlar ki? Dört yıllık üniversiteyi bitirince iki sene daha okumak istiyorum baba! Sus, çarparım, profesör olup da kitap mı yazacaksın, KPSS sınavı dururken! Ama baba... Adamlar yapıyor kardeşim. Hangi adamlar baba? Adam gibi adamdır şu gâvurlar. Türkiye'de öyle mi ya? İngilizler bir kanalizasyon şebekesi yapmışlar. Oysaki bizdeki kanalizasyon evlere şenlik! Geçen gün belediye işçileri rögar kapağını açmışlardı bizim mahallede... Baba! Efendim? Rögar kapağı nedir? Fanta şişesi kapağının çok daha büyüğü. Sen çok şey biliyorsun baba. Biz babalar her şeyi biliriz oğlum. Reklam kuşağı. Film arası. Portakallar gelir. Refih Bey'in kızı sorar:

"Bergson kimdir, baba?"
"Hangi Bergson?"
"Henri Bergson."
"Herhalde kafası çalışan biridir."
"Kafası çalışan biri olduğunu nerden biliyorsun, baba?"

"Adam gâvur. Adamlar yapıyor kardeşim."

Refih Bey'in kızı reklam kuşağı arasından faydalanarak oturma odasının bir duvarındaki küçücük kitaplığa seğirtip Meydan Larus ansiklopedisinin bir cildini çıkartıp Bergson maddesine bakar. Refih Bey kızına seslenir: "Ansiklopedinin devri geçti artık. Şimdi internet var."

"Adamlar okuyor, baba!"

Adamlar yapıyor kardeşim. Keza soyguncu çetesinin adamları mücevher mağazasının bir kuytusundaki Rodezya elmasına ulaşmışlardır. Çetenin elektrikçi üyesi ise mağazadaki kamera sistemini çoktan devre dışı bırakmıştır. Adamlar devre bırakıyor kardeşim. Film başladı. Herkes yerlerine. Meydan Larus kitaplığa. Bu devirde bizim evde kitaplığın işi ne? Şu kanalizasyon şebekesine bakar mısınız?

"Adamlar yapıyor, baba!"

Refih Bey'in kızı babasına umutsuzca bakarak konuşur: "Bizim üniversitedeki bir projenin ekibi arasına girmemi teklif ettiler."

"Proje.. proje.. Çarparım şimdi!"
"Türkiye için çalışıyoruz, baba!"

"Ne projesiymiş bu? Sus, cevap verme! Kesinkes dangalakça bir projedir. Şu kanalizasyon şebekesinin ihtişamına bakar mısınız! Adamlar yapıyor kardeşim."

"Çişim geldi baba!"

Refih Bey'in oğlu çok sıkıştığı için tuvalete koşar. Adamlar işiyor kardeşim. Rodezya elması soyguncu çetesinin liderinin avuçları arasındadır. Adamlar avuçları arasına alıyor kardeşim. Rodezya elması mücevher mağazasının altındaki kanalizasyona indirilir. Büyük soygun başarıyla nihayet bulmak üzeredir. Londra gecelerinde kasvet. Anadolu'da yağmur dinmiştir. Adamlar yağmur bombası bile atıyor kardeşim. Bizimkiler n'apıyorlar? Yağmur duasına çıkıyorlar! Allah'ım aileme bir çuval altın yolla. Refih Bey'in kızı araya girer:

"Baba..."
"Efendim, kızım?"
"Üniversitedeki proje..."

Adamlar yapıyor kardeşim. Adamlar proje üretiyor kardeşim. Bergson kim acaba? Bizim kız da nerden bulur Bergson filan? Şu duvardaki kitaplığı en kısa zamanda parçalayıp kalorifer dairesi kazanında yakmalı. Adamlar yakıyor kardeşim. Fanta gazozu da tükendi zaten. Adamlar tüketiyor kardeşim. Üniversite projesiymiş! Kıçımın projesi miymiş? Avustralya'da bir opera binası yapmışlar ki o kadar olur.

"Baba!"
"Efendim, kızım?"
"Şehrimize operet gelecekmiş. Biletler sadece yirmi liraymış."
"Sus. Çarparım. Operet neymiş."
"Biz de gitsek mi baba?"

Japonya'da saatte beş yüz kilometre hızla giden tren yapmışlar. Adamlar yapıyor kardeşim. Ronaldo sekiz maçta sekiz gol atmış. Adamlar atıyor kardeşim. Bergson kim acaba? Bak şimdi, merak ettim. Bizim kız da rahat durmaz ki! Bergson denen adam bir zibidi olmasın? Adamlar yapıyor kardeşim! Türkler mi? Hepsi dangalak!

YAĞSIZ

YUSUF AKINCI

Mustafa Kuvancı

Anı Üzerine

Elimde sayfaları açık bir kitap, etraftakilerin garipseyen bakışları altında işyerimin arkasındaki sokağı arşınlıyorum. 70 yıl öncesinde, şimdi yerinde apartmanlar olan eski mekânları arıyorum. "Tahminime göre burası yazarın evi, burası kitapta sözü edilen gazoz fabrikası, burası marangozhane, burası da bakkal olmalı…" diyorum.

Elimdeki kitap, emekli subay Talat Akıncıoğlu'nun 1940'lı yılları, çocukluğunu anlattığı "Balakan Sokağı" adlı anı kitabı. Anıları okumayı severim. Onlarla geçmişin bilmediğimiz, göremediğimiz günlerine yolculuk yapmanın hazzı başka olur. O günlerde hayat nasıldı, insanlar nasıl yaşıyor, neler hissediyor, neyle geçiniyordu? O günlerin kültür, ahlak ve siyaset anlayışı neydi gibi soruları anı kitaplarında bulmak ve o günle bugünü kıyaslamak anı kitaplarıyla mümkün.

İnsanlar geçmişlerini hep merak etmişlerdir. Geçmişte yaşananlar, eski insanların nasıl oldukları, o dönemlerde sosyal hayatın nasıl olduğu konusunda araştırmalar yapmıştır. Yine bu alanda bilimsel çalışmalar da yapılmıştır.

Biz, çok yazan bir millet değiliz. Az yazmışız ya da hiç yazmamışız. O yüzden geçmişimizi çok iyi bilemiyoruz. Geçmişimizi çok iyi bilemediğimiz için de geleceğe hızlı adımlarla gidemiyoruz.

Yahya Kemal'in deyimiyle bizim geri kalmışlığımızın temelinde "resimsizlik ve nesirsizlik" yatar. "Edebiyata Dair" adlı eserinde "Resimsizlik ve Nesirsizlik" yazısında şöyle der Yahya Kemal: *"Eğer Türk milletinin resim bir, nesir iki bu iki sanatı olsaydı bugün milliyetimizin kudreti, olduğundan yüz kat daha fazla olurdu. Muhayyileyi en fazla işleten bu iki sanatı talih, bizden esirgedi. Cedlerimizin resimleri yok, onları hemen hemen bilmiyoruz. Minyatürlerden, Avrupa'nın o asırlardaki ressamlarının levhalarından hayal meyal onları seziyoruz. Nesrimiz, resmimize*

göre vardı: Lakin yazık ki nesrimiz üç kusurla, maluldür. Çok az yazı yazmışız, çok kötü yazı yazmışız çok kısa yazı yazmışız."

Resimsizlik ayrı bir konu, bu konuyu merak edenlere yukarıda sözü geçen yazıyı okumalarını tavsiye ediyorum. Ama nesirsizlik konusunda Yahya Kemal'le devam edelim:

İkinci bahse geçeyim. İkinci bahse, yani nesirsizlik bahsine geçeyim. O büsbütün feci bir noksandır.

"Bilirim ki İslâmiyet'in resim düşmanlığı denilen kusurunu — gayet haklı olarak — lanetle yad edenler bizi mahza onun körlettiğini tekrar ederler. Ya nesirsizliğe ne diyelim? Onu İslâmiyet men'etmemişti. İyi nesir, hani Yunaniler'in bilhassa ve bilhassa Latinler'in nesir dedikleri nesir, nihayet vârisleri olan Avrupalılara miras bıraktıkları nesir, hulasa bugün aydınlığının hududsuzluğuyla insanları insan eden nesir Araplar'da da yoktu, Acemler'de de yoktu. Biz zavallı Türkler Arap ve Acem'in tilmizleri olduğumuz için, ayrıca da, kendi milli kusurumuz olarak, az yazdığımız için nesirsiz kaldık.

Mazimizi muhayyilenin bütün kudretiyle kağıtların üzerinde enine boyuna tecessüm ettirmek şöyle dursun, doğru dürüst, kayıd ve tescil bile edemedik."

Doğru değil mi? Kaç göbek öncesi dedelerimizin kayıtlarına ulaşabiliyoruz? Biz yazmamışız vesselam. Özellikle hatıralarımızı da yazmamışız. Dinimizde "Günahların ifşası caiz değildir." hükmü gereğince anılarımızı yazmamışız. Taa ki Tanzimat dönemine kadar gerçek anlamda anı yazılmamış. Tanzimat'la birlikte başlar batılı anlamda anı yazıcılığımız. Önceleri biraz tedirgin, sonra yavaş yavaş açılmışız.

Tarihe ışık tutar anı kitapları. Sosyolojiye, antropolojiye, folklora, hukuka, siyaset bilimine vs kaynaklık eder.

"Belleksiz bir toplum olmamızı önlemek için herkesin anılarını yazmasını yararlı buluyorum. Köşedeki bakkal gördüklerin kaydetse, sokağındaki evlerin nasıl apartmanlaştığını, orada oturanların ne gibi değişimlere uğradığını, kendi bakkaliyesinin nasıl markete dönüştüğünü anlatsa, bunlar bile ilginç olur." diyor Mina Urgan "Bir Dinozorun Anıları" adlı kitabında.

Talat Akıncıoğlu'nun "Balakan Sokağı"nda yetmiş yıl öncesini yaşıyorum adım adım.

Eli kalem tutan arkadaşlarımı anılarını yazmaya davet ediyorum. Özellikle emeklilik çağına gelen yazarlar, haydi şehrinizi ve anılarınızı yazın. Yazın ki gelecek nesillere bir şeyler kalsın sayenizde.

CURCUNA

PAYLAŞIMLARINDAN DOLAYI ELİF ÜZDÜ, TOLGA ÖZDEMİR, İLKER NAZCAN, HÜSEYİN HALDUN CİVLEZ VE SENCER ŞEN'E TEŞEKKÜR EDERİZ.

ELİF ÜZDÜ

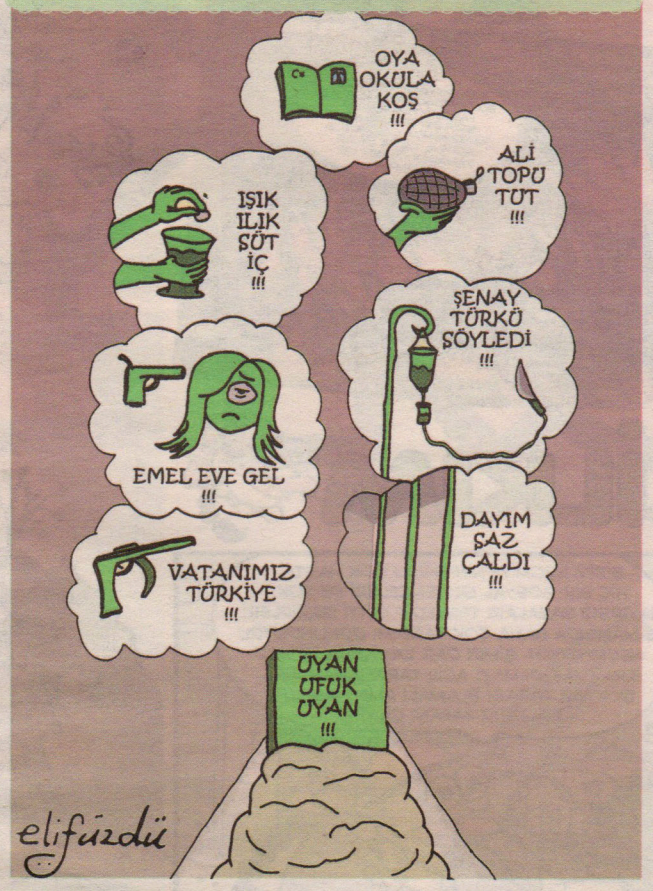

İLKER NAZCAN

HÜSEYİN HALDUN CİVLEZ

SENCER ŞEN

TOLGA ÖZDEMİR

KARİKATÜR ÇİZİMLERİNİZİ

info@bikeremizah.com adresine gönderin..
CURCUNA sayfasında sizin de yeriniz olsun.

Sayı: 06 / 31 Temmuz 2015 Cuma
Bi'KeRe mizah 15 günlük süreli yayındır.
Yayımcı:
güncelfikirleratölyesi
İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Ali Kuvancı
Yazı İşleri ve Müessese Müdürü: Gökhan Uzun
Koordinatör: Mustafa Yıldız
Grafik Tasarım ve Renklendirme: Figen Uzun
Adres: Kısıklı Cad. No : 28/1-2 Atunizade Üsküdar / İstanbul
Tel: 02162663470 Baskı: Leman Matbaası
Adres: Alüminyumcular San. Sit. C5 Blok No:7/8
Esenyurt / Hadımköy, İstanbul **Tel:** 0212 858 00 93
Genel Dağıtım : T.D.P. A.Ş

* Karikatür ve çizimlerin **Bi'kere Mizah** dergisinin izni olmadan yayınlanması yasaktır.

NE ÇİZSE YERİDİR

Saadet Demir Yalçın

Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde meydana gelen canlı bombalı saldırı sonucu Kobani'ye destek için toplanan gruptan 32 kişi yaşamını yitirdi, yüzlerce kişi de yaralandı. Barışa yine kan sıçradı, gölge düştü...

SAVAŞ RÜZGÂRLARI...

ÇİLKİM

güncelfikirleratölyesi
reklam, tanıtım ve tasarım ajansı
İstanbul, TR t +90 (216) 2663470 g+90 (541) 7966802
e info@guncelfikirleratolyesi.com w www.guncelfikirleratolyesi.com